

meening te vormen over de klinische beteekenis van de reactie van WASSERMANN in de neurologie en psychiatrie, en in het bijzonder bij de „latente lues”.

Mededeelingen, gelijk het ingezonden stuk van collega NUIJSINK, dat rijker aan beschouwingen dan aan feiten is, brengen ons niet nader tot de oplossing van het vraagstuk.

En hierbij zal ik het voorloopig laten.

Amsterdam, 5 Maart 1916.

F. S. MEIJERS.

II.

Hoewel ik niet van ingezonden-stukken-repliek houd, kan ik nu toch niet nalaten een ernstige opmerking te maken naar aanleiding van het verweer van collega NUIJSINK tegen collega MEIJERS. Eén zin in zijn stukje, waarvan ik mij overigens van critiek zal onthouden, kan bij mij niet door den beugel. Dit zinnetje luidt: „Is echter de reactie van WASSERMANN positief, dan moet de patiënt lues hebben”. „Moet” laat collega NUIJSINK cursief drukken en ik zou haast geneigd zijn, als ik niet beter wist, deze uitspraak als de „wet van NUIJSINK” te betitelen. Wanneer collega NUIJSINK elken patiënt met een positieve reactie van WASSERMANN voor een lueslijder houdt en als zoodanig behandelt, dan kan hij, in zijn blind vertrouwen op die reactie, het gevaar loopen, een patiënt voor lues te behandelen, die deze ziekte niet heeft.

Ik zou collega NUIJSINK willen aanraden de buitenlandsche literatuur over dit onderwerp na te slaan en ik wil hier slechts volstaan met de uitspraak van den genialen PAUL RAVAUT aan te halen, in zijn stukje, getiteld: „Les erreurs d'interprétation de la réaction de WASSERMANN”, *Annales de Dermatologie et de Syphiligraphie*, Mei 1914. Hij zegt daarin: „Il me paraît beaucoup plus exact conforme à la réalité de considérer la réaction de WASSERMANN comme la traduction d'un état special du sérum et non comme le symptôme pathognomonique d'une maladie”.

Amsterdam, 4 Maart 1916.

J. W. VAN DER VALK JR.

BRIEFWISSELING.

DONDERS-GEDENKTEEKEN.

De eerste secretaris der afdeling Amsterdam der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst verzoekt ons te melden, dat bij hem de volgende bijdragen zijn ingekomen voor het DONDERS-gedenkteeken: A. W. van Renterghem f 5.—. A. van der Chijs f 5.—. D. Herderscheê f 5.—. A. E. Vermeij f 10.—. L. Bouman f 10.—. Cath. van Tussenbroek f 5.—. J. P. ter Maten f 5.—. F. S. Meijers f 5.—. A. Cijfer f 5.—. M. R. Heynsius van den Berg f 2.50.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Verslag der Rijksverzekeringsbank over 1914.

Eindelijk en ten langen leste is verschenen het verslag omtrent den staat der Rijksverzekeringsbank en haar werkzaamheden in het jaar 1914, als bijvoegsel der *Nederlandsche Staatscourant* 1916, n°. 56. Al aanstonds kunnen wij van een groote ver-